

»Se där!» sade han med en arg blick på Patricia. »Ert sätt att leta är löjligt.»

»Tusen miljoner tack!» log hon. »Traska nu tillbaka till ert ide och sov gott i medvetandet om en god gärning! Jag lovar att inte besvära er mera.»

Hon följde honom artigt ut på trappan. Där råkade hon med foten stöta till en tom mjölkflaska med påföljd att den föll utför trappan med ett öronbedövande brak och splittrades i småbitar. »O, förlåt mig», sade hon.

Unge Tommy Moore fattade Patricia om axlarna och ruskade henne tills hennes ansikte glödde pionrött. Hans ansikte var mycket nära hennes. De utgjorde en ganska tilltalande bild där de stodo mitt emot varandra i den rosiga gryningen — låt vara i pyjamas — och tittade varandra in i ögonen.

»Ni är... ni är... jag har inget ord för vad ni är», sade Tommy.

»Tommy Moore!» dånade en röst från grannvillan. »Vad gör du där borta?»

Tommy släppte Patricias axel som om den bränt honom. Det blev flickan som svarade i hans ställe.

»Han har bara hjälpt mig med min dusch», upplyste hon.

Fru Brent fann sig för andra gången oförmögen att svara. Hon öppnade munnen, slöt den igen, svalde ett par gånger häftigt, vände så ryggen till och försvann.

»Rättvise fader», mumlade den unge mannen och torkade sin panna, där svettdroppar brutit fram, med badrocksrämen. »Vad skall man då ta sig till med er? Varenda gång ni så mycket som öppnar er mun...»

»Den där otäcka mjölkflaskan måste ha väckt dem», sade Patricia beklagande. »En gemen otur — när jag var så kolossalt försiktig!»

Hans ansikte såg kyligt och högmödig ut i gryningsljuset. Ett surr av arga röster trängde till dem från grannvillans fönster. Med en avmått bugning återvände Tommy den väg han kommit, och Patricia drog sig baklänges in, stängande dörren med en smäll.

Hon fick sin efterlängtnade dusch, gled in i sina florstunna underplagg och drog en skär, blommig sommarklänning över sitt lockiga huvud. Därpå slog hon upp fönstret till en liten balkong, som bjöd en storartad utsikt över höjderna omkring. Därute stod ett korgbord, och följande vinken började hon duka till frukost. Hon stämde just upp den vackra visan »Te för två» då grannvillans dörr öppnades och fru Brent blev synlig, följd av dottern Vera. När de nått fram till grinden, kom unge herr

(Forts. å sid. 52.)

Mot SLAPPA MUSKLER

av Barbro Leffler-Egnell i härnad

Bland det fulaste som finns är en flabbig, lös överarmsmuskel. Tål den inte utan avlägsna den genom denna rörelse. Luta kroppen en aning framåt, vrid båda armarna utåt, så mycket det går (bild 1 a). Vrid dem

1 b

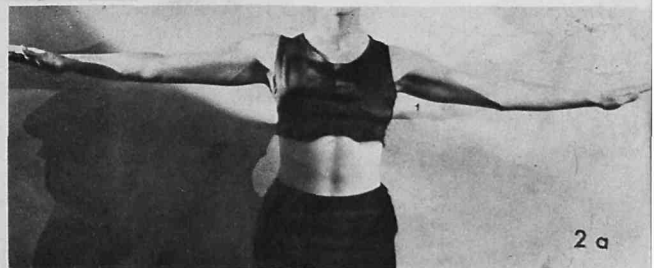

1 a

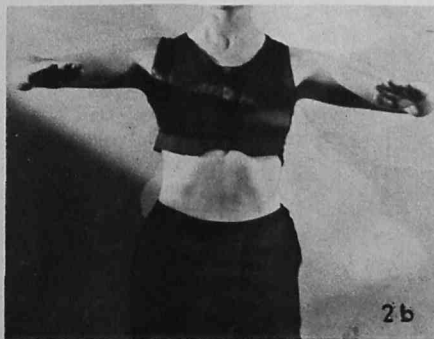
(bild 2 a). För nu armarna mot varandra med mycket starkt motstånd, när ni böjer armarna (bild 2 b) och till slut hamnar med fingertopparna mot varandra (bild 2 c). Börja på nytt

därpå inåt, så långt ni kan (bild 1 b), så åter utåt o. s. v.

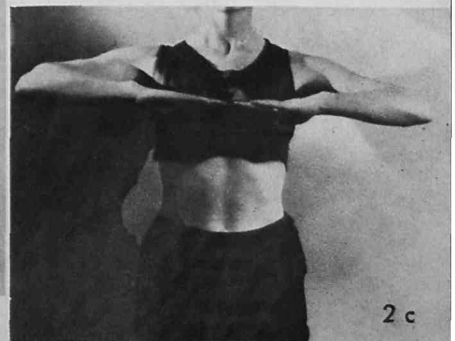
Mot slappa bröstmuskler är denna rörelse utmärkt. Vi ha f. ö. förut talat om problemet, ty ett problem är det — i nr 44 förra året. Sträck båda armarna åt sidorna med handflatorna nedåt

2 a

2 b

2 c

igen och försök hela tiden spänna bröstmusklerna.

(Foto: Melander.)